

[Aksel Larsen.]

Forslag til Grundlovsændringer, der saa skulde behandles i et Folketingsudvalg. Og det ærede Medlem tilføjer, at de fleste vist dog vil finde det rimeligt, at de, der skal begraves, selv faar Lov til at bestemme noget med Hensyn til Begravelsen — formentlig dens Dato o. lign. Bortset fra det latterlige i Sammenligningen — for det er dog vist de færreste, der har Aspirationer i den Retning — er det i det foreliggende Tilfælde aldeles upraktisk, for skulde Folk selv bestemme Datoen for deres Begravelse, vilde de fleste dog vist udskyde den saa længe som muligt; jeg tror ogsaa, Lands-tingsmedlemmerne vil være interesserede i at udskyde Datoen for Landstingets Begravelse, foruden at de vil have Indvendinger mod selve Arrangementet at gøre. *Det* er altsaa ikke nogen Begrundelse for Nedsættelse af nogen Kommission.

Men saa er der det med Tiden. Nu har vi hidtil, maaske vildledt af den socialdemokratiske Valgagitation, gaaet og troet, at Regeringen og Regeringspartierne disponerede over en udtømmelig Fond af Kundskaber, jeg tror dog stadig, at der er en meget betydelig Fond af Kundskaber hos Regeringen og Regeringspartierne, suppleret med Sagkundskaben i Departementerne, og derfor tror jeg ogsaa, at hvis 16 lange Aars Overvejelser ikke er tilstrækkelige, kunde man nok klare Overvejelserne uden en Kommission og altsaa komme med et formuleret Regeringsforslag uden en Kommissions Hjælp. Men det mener man altsaa ikke er muligt, og man mener ikke at kunne nøjes med den Tid, en Udvalgsbehandling vil give. Derfor skal man have en Kommission med en meget rummelig Tidsfrist. Heroverfor er det jeg siger, at det maa være fuldkommen tilstrækkeligt at bestemme, at Kommissionen skal afslutte sit Arbejde i Løbet af den kommende Sommer. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger, at man kan ikke forkorte Fristen, samtidig med at man udvider Kommissionens Arbejdsopgaver. Hvis det er sandt, som det ærede Medlem desuden sagde, at Kommissionen stilles friere, har Ret til at tage flere Spørgsmaal med, udvide sine Opgaver efter Regeringens Forslag, er det, det ærede Medlem siger, ikke noget Argument mod, at vi samtidig har stillet Ændringsforslag baade om dens Arbejdsopgaver og om Forkortelse af Tidsfristen; men bortset fra det, finder jeg, at Fristen til Sommeren 1937 er fuldkommen tilstrækkelig til at gennemtygge Spørgsmaalet om Grundlovens Ændring. Jeg har ogsaa svært ved at finde

noget i Grundloven, som ikke er Forfatningsbestemmelser. Grundloven er det samme som Forfatning, og saa kan jeg heller ikke forstaa, hvorfor der skal staa „Ændringer i Grundlovens Forfatningsbestemmelser“; men efter de foreliggende Udtalelser af Statsministeren og Regeringspartiernes Ordførere kan der ikke i den Sætningsbygning ligge nogen Art af Indskrænkning, og saa maa man forsøge alligevel at haabe, at Kommissionen vil tage alle vigtige Spørgsmaal op. Det faar os ikke til at trække vort Ændringsforslag tilbage; vi finder det ganske nyttigt paa Forhaand at gøre Kommissionen opmærksom paa, hvad der har særlig Interesse.

Hermed sluttede Forhandling.

Ændringsforslag Nr. 1 i Betænkningen *vedtoges* med 73 Stemmer mod 2; 28 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 1 uden for Betænkningen *forkastedes* med 103 Stemmer mod 2.

Ændringsforslag Nr. 2 i Betænkningen *vedtoges* enstemmigt med 76 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 3 betragtedes som *vedtaget* ved Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1.

Lovforslagets § 1, saaledes ændret, og § 2 *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 uden for Betænkningen *forkastedes* med 77 Stemmer mod 2.

Lovforslagets §§ 3 og 4 og *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling* *vedtoges* uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3145; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2066).

Lovforslaget sattes til Forhandling.